

Albina

Revistă Enciclopedică Populară

Apare în fie-care Duminică

Abonamentul în țară pe an Lei 5 | Abonamentul în străin. pe an Lei 8
 » » » 6 luni » 3 | Un număr. 15 bani
 Pentru anunțuri 1 leu linia. Mica publicitate 5 bani cuvântul
 Manuscrisurile nepublicate se ard.

Comitetul de Redacție:

Ion Kalinderu

P. Garboviceanu
G. Coșbuc
J. Otescu
P. Dulfu

Colonel P. V. Năsturel
G. Adamescu
V. S. Moga
N. Nicolaescu
Gr. Teodossiu

Const. C. Popovici-Cască.

SUMARUL: *Th. D. Speranția*, Albina.—*Eleonora Slavici*, Nu face de dragul nimănui ceea-ce după convingerea ta nu e bine.—*Dr. I. Felix*, Povește despre păstrarea sănătății (Vintul, Furtuna).—*N. I. Moga*, Dușmanii grădinei de legume. — " " " O serbare școlară în C.-Lung. — *Theodorescu*, Importanța lucrului manual în școlile primare. — *Dr. Irimia Popescu*, Ingrijirea cailor (străgerea cu potcoava).—*I. Niculescu-Severin*, Ingrijirea vacilor (Inriurirea pe care o are apa asupra bunătații și căutății laptelui).—*Ion E. Mihăescu*, Cultura legumelor și a pomilor fructiferi.—*V. Munteanu*, Buna Chivernicelă.—*V. Ionescu*, Tot țiganul la mal se 'necă (Poveste).—*Ion Vălsănescu*, O scrisoare.— " " " Paseri vindecătoare de răni.—Informațiuni.—Societăți economice la sate.—De la sate.—Teatru la sate.—Mulțumiri. Sfaturi: Mijloc pentru a feri de viermi pomii și fructele lor.—Colica la cal.—Alungarea șorecilor.

Ilustrațiuni: Trăsnetul. — Melcul. — Găini. — Pasere cântătoare. — O vacă. — La cișmea. — Cartofi. — Măcriș.

PUBLICAȚIUNI

În ziua de 5 Iulie 1902, orele 10 a. m., se va ține licitație publică, cu oferte închise, la Eforie, pentru arendarea pe un nou period de 5 și 10 ani, a moșiei:

Văresci din județul Ilfov, comuna Văresci Obedeni, iar în cazul când nu se vor prezenta concurenți cu oferte închise, se va ține licitație publică orală în ziua de 6 Iulie a. c., orele 10 a. m.

D-nii concurenți vor trebui să depună garanție provisorie lei 16500.

* * *

În ziua de 10 Iulie 1902, ora 10 a. m., se va ține la Eforie licitație publică cu oferte sigilate pentru darea în întreprindere a construirii unei case de arendaș pe moșia Văresci Dascălu din județul Ilfov.

Condițiunile speciale, devizul și planul se pot vedea la serviciul Bunurilor în ori-ce zi și ore de lucru.

Valoarea acestor lucrări este de lei 6960 bani 39.

D-nii concurenți vor trebui să depună o garanție provisorie de lei 5% din suma devisului, cunoscând că cea definitivă va fi de 10% din suma rezultată la licitație.

* * *

La 10 Iulie 1902 orele 10 a. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru reparațiunile de întreținere necesare spitalului Boldescu din Ploesci, care după devis se urcă la suma de lei 3.262 bani 20.

Doritorii sunt invitați să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provisorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi de 6%.

* * *

La 7 August 1902 orele 3 p. m., se va ține licitațiune la Eforie, pentru obiectele de serviciu necesare Depositului în exercițiul 1902—1903.

Doritorii sunt invitați să-și prezinte ofertele sigilate însoțite de o garanție provisorie de 5%, cunoscând că garanția definitivă va fi 6%.

Licitațiunile se vor ține în conformitate cu art. 68—79 din legea comptabiliității generale a Statului.

Caietele de sarcini se pot vedea la Cancelaria Eforiei, în ori-ce zi și oră de lucru.

BIBLIOGRAFIE

Cu deosebită plăcere anunțăm aparițiunea cărții «Sfatul Bunichi și Sofronie iubitorul de pomi» de d-l Luca Paul, învățător, comuna Domnesci-Muscel, carte foarte instructivă, prin care dă sfaturi de îndrumare sâtenului.

O recomandăm călduros d-lor revisori școlari pentru premii.

Costă numai 0,30 bani.

Mulțumire.

Noi, N. Romanescu, Primarul Urbei Craiova, aducem viile noastre mulțumiri onor. societății de asigurare «Naționala», care în modul cel mai culant ne-a liquidat dauna ce comuna a suferit prin arderea pavilionului de la Hypodromul din Parcul Bibescu, asigurat la numita societate cu polița No. 211.280, liquidare care s'a făcut în timpul cel mai scurt posibil, de ore-ce deși incendiul s'a întâmplat la 30 Maiu a. c., astăzi 7 Iunie a. c., suntem pe deplin despăgubiți, pentru care recomandăm tutulor a-și asigura avutul la această societate, care în toate ocaziunile a dovedit cea mai mare promptitudine.

A L B I N A

Albino, cuminte viețuitoare,
Puté-mi-vei spune al artei tale nume?
Nectar adunî, sburând din flóre 'n flóre,
Cu munca ta tu îndulcesci o lume,
O lume 'nveți a'si fi folositoare.

In blându-ți suflet nu se simte ură,
De certyă tu nici când nu cați pricină
Tu miere porți nu clevetiri în gură:
In sufletu-ți din fire i-o grădină:
Iubesci pe ori-ce flóre din natură.

De-ai vré să spuî cum poți tu face miere,
Ar înveta și omul de la tine
Pe alți-a nu mai adăpă cu fiere
A simte bucurie de ori-ce bine
Plăcerea aluia a-i fi plăcere.

Albino, cuminte viețuitoare,
Puté-mi-vei spune al artei tale nume?
Nectar adunî, sburând din flóre 'n flóre,
Cu munca ta tu îndulcesci o lume,
O lume 'nveți a'si fi folositoare.

Th. D. Speranția.

Nu face de dragul nimănui ceea-ce după convingerea ta nu e bine.

Dăsați de Dumneșu să trecem pe pământ ca nisce călători, ne dăm cu toții silința de a ne face călătoria cât se poate de plăcută. Când suntem mici e mama, care-și dă silința să ne-o facă plăcută și e departe de noi ideea morții: numai fericirea, eternitatea și tot ce e plăcut există pentru noi. De aceea e omul la începutul vieții lui înzestrat cu atâta bunătate, care în mijlocul peripețiilor vieții încetul cu încetul se pierde. A murit mama! ? ah ce durere ! ce rău e fără de mamă ! Tot mai răsar sora, tot mai e frumos giur împrejur și călătoria tot mai urmăze, dar în casă și'n inimă e gol, căci nu mai e mama cea iubită, care se bucură de tôte. S'a schimbat acum totul pentru copil: el se joca prea nebunesc, face prea multă gălagie, mănâncă prea mult, pune mâna pe tôte lucrurile. Tot așa făcea și când trăia mama, dar atunci lucrurile se presentaū cu totul alt-fel, și copilul se trage într'un colț și rămîne mult acolo, și în mintea lui începe să se întindă o pânză subțire și întunecă frumusețile de mai înainte. Iși stringe ochisorii și îi deschide iar, și pânza se tace tot mai desă, inima i se întunecă tot mai tare, frigul îl cuprinde și ochii i se închid. Când se deșteptă apoi el nu mai scie nimic și o adincă tristețe se revarsă peste fața lui, odată atât de veselă, căci sora ce strălucesce pe cer nu dă destulă lumină după ce s'a stins sora iubirii, care revarsă lumina din inimă.

Tristă e viața, care n'a fost încăldită de iubire la începutul ei, și sēcă e inima, care nu poate să radieze căldura când totul e sloiū de ghiață împrejur. Fericiti sunt numai cei crescuți în iubire, căci aceia sciū și ei să iubescă pe alții și mai prețiosă e pentru viața iubirea, pe care o dăm, decât aceea pe care o primim.

De aceea e atât de dureros, când copilul își pierde mama, și el o pierde nu numai când ea mōre, ci tot odată și când ea-l părăsesce, îl negligeză, nu face destul, ca să câștige iubirea lui. Nu poate să fie vorba de educațiune decât în o casă, care e luminată de iubire, căci iubirea din casa părintescă lucesce viața tōtă ca un far, și când sōrta ne

desparte de iubiții noștri, căutăm mângâiere 'n suvenirile trecutului cum poetul cântă :

«Veți o culme muntenescă
Și-o căsuță dedesubt ?
Este vatra părintescă
Unde laptele am supt. etc.

Nu e destul să ne deprindem copilele a iubi cu inima curată pe cei ce le voesc binele. Mai ales în inimile tinere iubirea intră ușor, dar tot ușor și ese din ele.

Dacă trebuie să ne dăm silința de a păstră iubirea altora, trebuie mai ales să fim cu băgare de seamă, ca să păstrăm și noi iubirea către alții. Încă de mică dar copila trebuie să fie deprinsă a-și stăpâni afecțiunile, ca nimeni să nu potă abusa de ele, căci abuzul duce la desamăgire și în cele din urmă la stingerea iubirii.

Câte vieți frumoșe, începute cu atâta ideal, se strică prin o prea mare expansiune! De câte suferințe și mâhniri am puté să scăpăm, dacă la momentul prielnic am avé tăria de a dice: «Nu! iubitul meu, sau iubita mea, te iubesc prea mult pentru ca să-ți pot împlini dorința acésta!»

Iubirea să fie pentru noi o virtute, iar nu o slăbiciune. Nicî odată să nu lăsăm, ca ea să ne ducă mai departe decât noi înșine voim a merge. Copiii abuzéză de iubirea părinților, cari prin slăbiciunea lor firéscă ajung să facă de dragul copiilor lucruri nepotrivate cu convingerile lor. Dorința de a mulțumi pe copil covârșesce rațiunea binelui și-i fac să scape din vedere urmările și amărăciunea ce vor avé mai târziu. E lucru de sine înțeles, că acest abus merge din ce în ce mai departe și pôte să ajungă chiar până la brutalitate, și cu toate acestea copiii iubesc din ce în ce mai puțin pe părinții de cari pot să abuzeze, și ei au totă dreptatea, căci dacă se strică, ei sunt în adevăr numai victimele slăbiciunii părintesci. Odată cu consumarea iubirii copiilor, se consumă și iubirea părinților, de ore-ce e foarte greu să iubim pe copilul, care mereu ne cere să facem ceea-ce nu voim, ceea-ce după propria noastră convingere e rău.

Orî cât de mult ne-am iubi dar copila, iubirea acésta să n'o dovedim prin slăbiciune, ci prin tărie și nicî odată să n'o lăsăm să simtă, c'ar puté să abuzeze de iubirea noastră. Să-i dăm dovedile de iubire pe care voim noi, nicî odată

pe cari le cere ea. Dacă o vom lăsa să abuzeze, vom avea să ne plângem de patru consecințe triste: ne va iubi mai puțin; o vom iubi și noi mai puțin; va căuta să abuzeze și de iubirea altora; nu va rezista nici ea, când alții vor voi să abuzeze de slăbiciunile ei. Și găsim că fie-care din aceste patru consecințe e destulă nenorocire, ca să strice totă viața.

Mai grele încă sunt consecințele slăbiciunii în relațiile dintre soț și soție. Cea mai fericită căsnicie se strică, dacă femeia abuzează de slăbiciunea bărbatului ori nu are tăria de a rezista când acesta îi cere ceea-ce nu poate să facă cu totă inima. Ea face de nevoie, spre a nu turbura liniștea casei, dar încetul cu încetul se pierde dragostea și inima deschisă și conviețuirea devine în cele din urmă nesuferită.

Trebue ca noi femeile să ne supunem, să ne călcăm pe inimă, ca să mulțumim pe cei ce ne sunt iubiți, numai când vorba e să facem binele: răul nici odată să nu-l facem de dragul aceluia, pe cari îi iubim și voim a-i iubi și în viitor.

Inima femeii înțelepte este o comoră nesecată și o carte cu foi tot-deauna încă necetite, numai femeia nesocotită dă tot ceea-ce are în ea și se miră apoi că li se pare tuturor lipsită de atracțiune.

Acésta se simte mai ales în relațiunile, pe cari le avem cu prietenii, cu rudele și cu cunoscuții noștri. Ceea-ce strică aceste relațiuni e mai ales expansiunea prea mare și abuzul de bună-voința noastră. Ni se cer lucruri, pe cari nu le facem bucuroși, și nu avem tăria de inimă de a dice: Tocmai pentru că știu să rămânem în bune relațiuni, nu voesc să fac de dragul tău ce e contra firei mele! Dacă însă tăcem și facem ceea-ce noi nu voim, se curmă cu timpul iubirea și prin urmare și bunele relațiuni.

Acéstă tărie în convingere atât de prețioasă pentru totă viața, nu putem să le-o dăm fiicelor noastre decât dacă o avem și noi fața cu ele și nu le lăsăm nici odată să abuzeze de iubirea altora nici să facă de dragul altora ceea-ce e rău.

Eleonora Slavici.

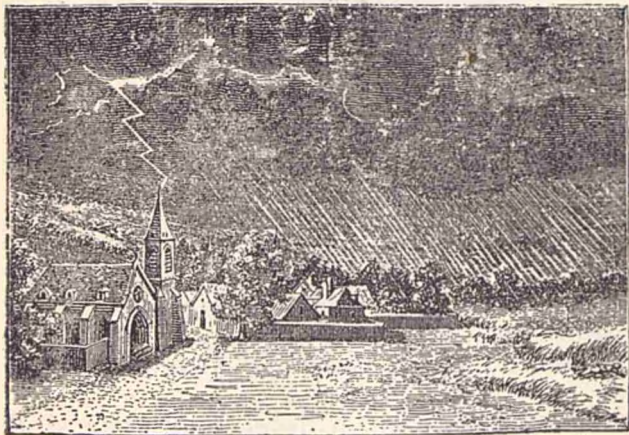
Nu e destul numai ca să trăiești între semenii tăi, ci trebuie să le fii și folositor.

Povește despre păstrarea sănătății.

Vîntul, Furtuna.

Vînturile ivite din cînd în cînd sunt folositore, căci ele aduc norii și ploile prin tóte părțile și curăță aerul; vînturile reci pot deveni însă vătămătoare omului asudat (înádușit) și înfierbîntat, să dea nascere la bóle din rēcělă; de aceea trebué să ne ferim ca să nu rēcim, să păzim mai ales copiii micí, să nu-í scótem din casă cînd vîntul bate tare.

Furtunile carí se ivesc câte-odată sunt folositore ca și vînturile; ele curăță aerul și depărtéză din el feluritele necurățenii. Fulgerul póte omorí ómení și vite, póte aprinde case, clăi de gráne, și de fîn. Fulgerul lovesce mai ales lucrurile înalte, turnuri,

Trásnetul

bisericii, arbori mari, precum și lucruri carí se află în mișcare; în timpul furtunei să nu ne adăpostim dar sub arbori (copaci); dacă umblăm călare ori în căruța, să stăm pe loc, să nu alergăm, ci să așteptăm trecerea furtunei. Văcarul care păzesce vitele, să nu se pue în timpul furtunei în mijlocul ciredei, ci să stea la o parte, căci aburii carí se suie în sus de la vitele înghesuite una lângă alta, atrag fulgerul.

Dr. I. Felix.

DUSMANII GRĂDINEI DE LEGUME (1).

Sunt apoi viermi aceia lungi de un deget, din cari ies apoi cărăbușii. Aceia strică foarte tare mai ales rădăcinele căpșunelor de grădină și a zarzavaturilor. Cum vedem că planta începe să se îngălbinească să o săpăm la rădăcină și vom da peste un óspete de aceștia. Stârpind neconținut cărăbușii, vom scăpa și de acești viermi. Cârțițele mai ales îi urmăresc cu mare înviersunare.

Alți mosafiri nepoftiți prin grădinile noastre, sunt și melcii

Melcul sau culbecul.

sau culbecii, cari dese ori fac mari stricăciuni prin lesele de legume și zarzavaturi, căci mănâncă frunzele și lasă în același timp un suc cleios pe unde trec, de care apoi o sēmă de fluturi își acată oule.

Voind să-i stârpescă, unii îi adună de prin lese, pe nisce bețe late, unse cu un fel de smolă și după se s'au prins câți-vă, moie bățul într'un vas cu apă. Acolo melcii se deslipesc și cad la fund, și tot așa mai departe.

Alții presară prin lese, țepi mărunte de spice de orz, ori de grâu și trecend melcii peste ele, se agață de ei și mórtea le e gata.

De asemenea, ca să scăpăm de ei, mai avem și alte mijloce anume; ori îi stropim dimineta cu apă de var care-i prăpădesce când îi atinge, sau semănăm trifoiu în apropiere de lese și melcii mănâncă foile, cu atata lăcomie în cât mor.

— Dar ore rimele să facă stricăciuni?

— Ba bine că nu, cumetră Anică! Rima e o gânganie tare sugubață, căci găuresce locul pe la rădăcinele plantelor și rode răsaturile tinere. Cel mai bun lucru, ca să scăpăm de ele, e să dăm drumul găinilor în grădină primăvara când arăm și să vedeți cum le mai strâng de pe brazde. Pe urmă amestecăm pământul din lese cu funingină și nu se mai vede nici urmă de rimă.

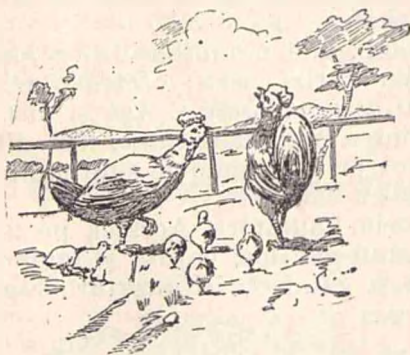
Și mai bine e, dacă tómna, din loc în loc, săpăm nisce

(1) Veđi No. 38.

gropi prin grădină, largi și adânci de câte-vă palme și le umplem cu gunoiu de cal. La căldura pe care o face gunoiul de cal, se adună pe ărnă o sumedenie de rîme, viermi, coropișnițe și câte altele, pe cari la începutul primăverei, când scotem gunoiul din gropi, le omorîm.

Am pomenit de coropișnițe, acestea pe unde să iscă fac mare rău grădinelor, ba am auzit că întâmplându-se să muște pe cine-vă, mușcătura lor e foarte veninosă. Scormolind prin lese și prin cuiburi, rîde rădăcinele plantelor și lasă în urmă să intre aerul și să usuce totul. Ca să le stărpim, turnăm prin găurile lor păcură subțiată cu gaz, dar mai bine le urmărim drumul cel fac prin pămînt până le dăm de cuib și turnăm în el păcură, orî lese clocotită. Ca să le prindem de cu iarnă, facem cum am spus la rîme, cu gunoiu de cal.

Pășcările de asemenea, de la găini și până la vrăbiî, fac și ele mari stricăciuni în grădină, mai cu sémă în timpul semănatului și atunci când se coc semințele. Măcălendrii, sticleții, cintezoii, toți vin mereu prin grădini în această vreme; dar mai obraznice sunt vrăbiile. Contra tuturor acestora, acoperim primăvara lesele cu nisce mărăcinî; iar tîmna facem câte o momăe în chip de om și dacă vedem că vrăbiile se întrec mereu, mai dăm și cu pușca în ele.

Găini.

Găinele nu trebuiesc lăsate de loc prin grădină căci scurmă și strică totul. De aceia se și dice: *că pe unde se plimbă găina numai rodesce grădina.*

Șorecii de câmp fac mari stricăciuni și în grădinele de legume, mai ales erna, căci mănăncă rădăcinele. Contra lor trebuie să luptăm cu tîtă hărnicia, căci în scurt timp ne dau gata grădina. Un doctor Némț a descoperit un fel de doctorie, pe care cum o mănăncă șorecii, mor pe un cap de tifus. Pe unde însă se ivesc câte unul doi, îi putem prinde și cu capcane, însă numai decăt.

— Dar noi cum am puté scăpă de cărtițe ?

— Asta, Bădică Gheorghe, e și mai vătămătoare, cu toate că ea nu mănâncă de loc rădăcinii, ori frunze; ci numai viermi, rîme și gândaci. Umblând după aceștia prin pămînt, ea sapă găuri pe sub rădăcinele plantelor, rupîndule și lăsând în urmă să intre aerul și să usuce totul. Adesea la legumele semănate în rînd, i-a întregul rînd de la un capăt la altul și tot se usucă.

Intru cât mănâncă viermi, ea face un bine; dar cu găurile, face pagube mult mai mari, decât folosul ce ar aduce. O putem prinde pîndind'o dimință tare, când scóte țărînă în moșuroi. Atunci observăm din care parte scóte și ne apropiem binișor descălțați, sau încălțați în opinci și cu un hârleț o scótem cu pămînt cu tot afară, căci ea nu merge mai adînc prin pămînt de cât de vr'o dege degete. Băeții mai ales, fac de minune trebușóra asta, căci calcă mai ușurel și ea nu-î simte.

O putem alungă din prějma leșelor, turnând în găurele ei păcură ori acid carbonic și cum are un miros foarte delicat, fuge numai decăt.

Ca să apărăm lesele și mai bine de cãrțițe, facem în giurul lor câte un șantuleț adînc de vr'o palmă în care îngropăm o fringhie muiată în păcură, ori acid carbonic și când ajunge cu săpatul pînă la ea și dă de miros, o șterge frumos în altă parte.

După cum vedeți, iată o mulțime de vrăjmași cu cari omul are de luptă; dar vorba ceea: *«Dacă s'ar teme omul de vrăbii, n'ar mai semăna meiu.»* Așa și aici, după cum am pomenit, că înaintea omului vrednic, toate n'au nici o putere și mai ales că tot printre animale sunt multe care-l ajută pe om să stărpescă pe cele rele.

Așa sunt păsările cãntătoare. Acestea pe lângă că înveslesc pe om cu cãntecele lor, curăță și legumele de o sumedenie de viermi și gândaci. In alte țări, îngrijesc de aceste

Păsăre cãntătoare.

păserele, ca de mare lucru, dându-le chiar hrană, celor cari rămân pe ernal. Acolo să vedeți mierlele și graurii umblând prin grădină și în jurul casei, întocmai ca vrăbiile. Mare

folos am ave și noi când am îngriji de aceste păserele cel puțin să stârpim pisicele acelea, care umblă numai să mănânce puî de prin cuiburi și să nu lăsăm pe copii, să le prindă și să le strice cuiburile. Cred că moș Pavel s'a încredințat de ajutorul cel mare, ce-l dau păserelele acestea pentru stârpirea omișelor și a cărăbușilor și de aceea, 'i e plină livada de cuiburi de păseri.

Pe lângă că ar trebui să le punem ce-vă semințe de mâncare în timpul ernei, iar primăvara, să le aruncăm pene, ori destrămături de lână ca să-și facă cuiburi.

Câte omiși și viermi nu vor fi tăbărit pe grădinele noastre în urma prinderii și trimeterii din țară a atâtor mii de sticleți și scatii!..

Cel puțin de acum înainte, a da Dumneșeu să lucrăm mai cu minte.

D'apoi, d-le Invățător, multe sunt, pe care noi n'am avut parte să ni le arate și să ni le deslușescă cine-vă, cel puțin să scim cum să ne folosim, ori să ne păzim de ele. S'a'au găsit unii și sub cuvînt că ne învață de bine, la multe rele ne-a'au îndemnat. Numai să-ți dea Dumneșeu Sfintul sănătate, să ne mai învățați și alte lucruri, că eu le spui cu durere de inimă.

Cele ce ne-a'au spus a'di, am vedut de pe loc că ne sunt de mare folos și a'au să veđi cum avem să le folosim.

— Tocmai asta e și bucuria mea cea mai mare Moș Pa-vele și rămâneți sănătoși.

N. I. Moga.
Mircesci-Vaslui.

O serbare școlară în Câmpu-Lung

În ziua de 24 Aprilie a. c., a avut loc în sala cercului militar din Câmpu-Lung, în folosul cantinelor, o serbare organizată de d-l Gr. Teodosiu, revisor școlar și sub patronagiul societății de bine-facere «Carmen-Sylva».

Programul a fost bogat; reproducem părți dintr'însul:

«Imnul național» executat de corul școlii normale, gimnasiului și școlilor primare. Diferite poezii; anecdote ca: «Cine-î Nuhăm», «Grecul la bărbier», «Ițig gândește» etc.; coruri mixte, ca: «Ha! la vale», «Imnul vânătorilor» etc.; la vióră: «Păserelele Reginei» (horă), «Rondo de Haydn» etc.

Piese ca: «Fiul cel pierdut» (1 act), «Misantropul» (Sc. X, Molière), «Degetul lui Dumneșeu» etc.; tablouri ca «Curcanii din răsboiu» etc.

O elevă, îmbrăcată țărănesce, mulțumesc publicului, în numele copiilor săraci; iar la urmă, vorbește d-l Gr. Teodosiu, despre importanța cantinelor școlare, mulțumind tuturor, cari au bine-voit a sprijini reușita acestei serbări.

Serbarea a realizat 400 franci ca beneficiu.

* * *

Importanța lucrului manual în școlile primare.

Cursul primar în programa analitică are și lucrul manual. Necesitatea acestui obiect s'a simțit chiar de la început de pedagogii mari, ca Pestalotzi etc. etc.

Astăzi avem școle bine organizate, programe bine alcătuite, deci și rîndul acestui studiu a sosit ca să i se dea o deosebită atențiune.

Cu cât greutățile vieții se înmulțesc, cu atât cată ca cestiunile economice să ne preocupe, îndreptându-ne luarea aminte către Agricultură, Industrie și comerț și cerënd ca școla să pregătască pentru viața practică.

Poate mulți vor dice că lucru manual nu e o industrie destul de folositore.

Cu drept cuvînt elevii absolvenții a unui curs unde a învățat pe lângă alte obiecte și lucru manual, nu se vor numi meseriași.

Lucrul manual în școlă are altă țintă, acea de a desvolda și da la ivelă aptitudinile înăscute, *de a deprinde pe copii cu materia, exactitatea în măsură, acurateța, simetria și utilitatea fie-cărui obiect.*

Un elev, mediocru la învățatură, poate avea o deosebită înclinare către lucrul manual; acesta este un semn că începătorul de astăzi va fi un bun meseriaș pe viitor. Conducătorul său trebuie să-l îndrumeze în această direcțiune, să-l ilustreze viitorul de meseriaș și să-l îndemne cu dragoste a-și vedea de meserie.

În el se va formă gusturi noi, preocupările lui sufletesci îl vor face a crede că e apt de drumul pe care l'a apucat și nu va visă alt ce-vă de cât: Viitorul lui de meseriaș, de conducător de afaceri mari, de fabricant, de inventator de lucruri noi; mai știu eu ce poate trece prin un asemenea cap și ce poate descoperi timpul din asemenea pregătiți?

Ne plângem că în țara noastră nu se face nimic, importăm totul din străinătate, n'avem industrie, n'avem comerț.

Cine e de vină ?

Cine e de vină, când vedem capitaliștii noștri Români că-și pun capitalurile lor la bănci și nu întreprind afaceri ?

Cine e de vină, când vedem că cei ce moștenesc câte ce-vă nu fac, decât să-și asigure capitalul și el să lîncezească trăind singur numai din procente.

Maș mult de cât atâta, unii de abia așteptă să le mără părinții sau moșul pe care-l moștenesc, și el să plece cu banii la Paris.

Atât e capabil să facă, și prin capul lui n'a trecut alt-fel de iluziuni.

La ce fel de întreprinderi mari te aștepti de la asemenea pregătiți ?

Vrei ca aceștia să facă fabrici de teracotă ? Vrei ca aceștia

să facă tăbăcării? Fabricii de nasturi?... Ateliere mari unde să se fabrice pluguri?... Să bortelască munții pentru a scote cărbuni de pământ??

Vrei ca aceștia să-și exploateze singurii pădurile, în loc să le dea pe mâna străinilor, cari în câți-vă ani fac ca dintr'o pădure seculară să nu mai găsești nici loc pentru un cuib de mierlă?

Multe sunt de ășis asupra acestora și asupra modului lor de pregătire.

Școala de astăzi s'a completat, nu cu un obiect secundar cum pare a fi; ci cu cel mai principal din obiectele ce alcătuiesc programa analitică.

Cestiunile economice preocupă pe toți. Revoluțiunile cele mai mari au fost acolo unde lipsa a fost mai simțită, și unde apăsările au fost mai grele. Noi pregătiți vor avea alt-fel de vederi, mintea lor se va preocupa cu totul de alt ceva. Va simți dragostea către *artă și industrie națională*.

Va ști să aprecieze valoarea obiectelor, se va înarma cu gusturi sănătoase, și apoi cât de bogat sau ori cât de mare dregător va fi el, orele libere va prefera să le petreacă în atelierul mic al lui și va simți o deosebită dragoste pentru obiectele făcute de el. Va prefera de o sută de ori mai mult o încadrare a unui tablou cu o ramă făcută de el din lemn de nuc, cu o sculptură cât de puțin meșteșugită, față de putregaiul de brad acoperit cu ghips bronzat și încheiat în patru cuie de cine știe ce legător de cărți.

Cât de mândru va fi el, când va vedea eșind din mâna lui un scaun de grădină, făcut din crengi de mestecăn sau de alun!

Cât respect va avea către această îndeletnicire, *utilă, igienică și economică!*

Dovezi avem că cei ce au avut prilejul să învețe ce-vă din această dexteritate, până la bătrânețe n'au părăsit-o, au fost totdeauna mai competenți în aprecierea lucrurilor și progresul a fost totdeauna la ei.

Dacă țările cari astăzi au ajuns să dicteze sub raportul industriei, datoresc acesta numai că de la început în școlile lor s'a predat *lucrul manual*, de la început s'a pus base industriale în spiritul fie-căruia și nu trebuie să ne mire când vedem la ce minuni au ajuns invențiunile industriale în apus.

Pentru noi viitorul va fi și mai frumos, vom profita de drumul ce deja l'a parcurs alții și noi nu vom face alt-cevă, decât să o ducem mai departe.

Totă greutatea și responsabilitatea în cas fatal, cade asupra acelora, cari au în mână lumea viitoare, au posibilitatea de a lucra pe calea cea bună și vor neglija predarea acestui obiect.

Satele au pregătire pentru agricultură și mai puțină industrie.

Școlilor din oraș li se impune mai mult industria și cu regret am a spune că tocmai în școlile primare urbane e mai puțin lucru manual; ca să nu dic aproape de loc.

Anton Pann ȕice: «vremea face și desface și ce vrei și ce nu-ȕi place.»

Va veni timpul cȕnd vor vedȕ toȕi necesitatea și cei în drept vor declara ca necomplet cursul fără acest obiect.

Theodorescu.

INGRIJIREA CAILOR

Stringerea cu potcȕva.

De multe ori dupȕ potcovit, calul schiopȕtȕ, nu pentru cȕ a ajuns la viȕ sau în apropiere de viȕ caiaua, ci din causȕ cȕ-l stringe potcȕva.

Caii cu copitele pline, sunt cei mai condamnaȕi a fi strȕnși de potcȕvȕ. Cu tȕte acestea, în special la caii noștri romȕnesci, printre cari, dupȕ cum am mai ȕis și altȕ datȕ, rar se gȕsesc de aceia cu copitele stricate, pline, stringerea de potcȕvȕ se datoresce mai în tot-dea-una potcovarului. Acesta fie cȕ curȕtȕ talpa prea mult sau neregulat, fie, ceea-ce se intȕmplȕ mai des, cȕ potcȕva pe care o bate, este rȕu fȕcutȕ, sau rȕu potrivitȕ, incȕt în loc ca ea sȕ se potrivȕscȕ pe pȕreȕii copitei, se gȕsesc aplicatȕ mai mult pe talpȕ, pe care apasȕ, o stringe, mai ales în sprijin, pe drumuri tari.

Stringerea cu potcȕva se aratȕ prin schiopȕturȕ; copita strinsȕ, este mai caldȕ, arȕtȕnd durere cȕnd o încercȕm cu clescele. Schiopatul de regulȕ nu este pronunȕat, totuși cȕte odatȕ, mai ales cȕnd calul este pȕtimaș de copite, are talpa plinȕ, sau cȕnd nu se iaȕ mȕsurȕ în pripȕ, se intȕmplȕ ca animalul sȕ schiopete bine, sȕ suferȕ mult.

Se vindecȕ ușor stringerea cu potcȕva, pentru acest scop, dupȕ ce tragem potcȕva, facem calul sȕ steȕ cu copita de douȕ ori pe ȕi, cȕte o jumȕtate orȕ, într'o apȕ curgetȕre sau un lac din apropiere. Oblojelele copitei cu pȕmȕnt galben amestecat cu apȕ oȕetitȕ sau cu flȕre de fȕn cȕldicicȕ sunt de asemenea folositȕre. Este însȕ nemerit cȕ pe cȕt este cu putȕnȕ sȕ evitȕm rȕul, luȕnd mȕsurȕ ca potcovitul sȕ se facȕ cu îngrijire, ca talpa sȕ nu fie curȕtitȕ nemȕsurat, ca potcȕva sȕ fie lucratȕ și potrivitȕ dupȕ copitȕ, iar nu copita dupȕ potcȕvȕ. În adevȕr, pe mulȕi potcovari, nepricepuȕi sau îndȕrȕtȕnici i vedȕ, cȕ în loc sȕ

ia măsură după copita calului pentru ca în urmă să lucreze potcova după aceea măsură, din contră, ia la întimplare, din grămadă, o potcovă ore-care, tăind și potrivind copita după ea, servindu-se ast-fel mai mult de cuțitioie, în loc să caute ca prin ciocan și toc să-i dea potcovei forma după copită. Acești potcovari sunt cauza a multor boli de copită, de aceea nu ne vom scumpi, plătind pentru potcovitul animalului nostru, un ban doi, mai mult, mai nimica prin urmare, unui potcovar cinstit și care 'și înțelege meșteșugul.

Irimia Popescu

Medic-veterinar.

INGRIJIREA VACILOR

Înrîurirea pe care o are apa asupra bunătații și cătațimii laptelui.

Apa nu înrîuresce numai asupra sănătății și grăsimii animalelor, ci și asupra vacilor de lapte în ceea-ce privesce cătațimea și bună-tatea laptelui lor.

În această privință se pot face observațiuni cu mare ușurință. În adevăr, se pôte vedé cu cea mai mare înlesnire de orî și cine, că vaca care e adăpată de trei orî pe di dă mai mult lapte decât cea adăpată numai de două orî pe di.

Un cultivator a făcut tot o ast-fel de observațiune plină de interes.

Anume, el avea două locuri de pășune pentru vacile sale, amëndoué cu ierburi de aceiași calitate, însă pe unul din locurile de pășune se afla un izvor de la care curgea o apă din care se puteau adăpa vacile singure, orî de câte orî simțeau trebuință, pe când cel-lalt loc de pășune era lipsit de apă, așa că vacile trebuiau duse la o adăpătore din vecinătate.

La cistea.

Ei bine, cultivatorul a observat că vacile ori de câte ori erau duse la primul loc de pășune unde aveau apă cu îmbelșugare, dădeau la muls, cu unul sau două litri mai mult lapte de cât când erau duse la pășunat la locul al doilea, unde nu aveau apă de ajuns.

Ceea-ce este însă mai însemnat e faptul că o apă curată și abondentă nu numai că înmulțesce laptele, dar face ca laptele să fie și de o calitate mai bună.

În adevăr, se știe că un lapte bun trebuie să cuprindă 87% părți de apă. Cuprindând laptele o cantitate atât de mare de apă, se înțelege că în cea mai mare parte bunătatea lui va atârna de bunătatea apei cu care se adapă vacile. Se vede deci interesul de a se adăpa vacile cu o apă cât se poate de bună.

Cantitatea apei iarăși este de mare însemnătate, căci nefiind destulă apă pentru adăpatul vacii, laptele său nu va conține toate substanțele trebuincioase și nu va fi destul de bun.

Influența unei ape bune asupra laptelui se vede mai ales atunci când laptele e întrebuințat la facerea untului sau a brânzeturilor, care ies câte odată fără gust sau cu un gust rău, tocmai din cauza necurăteniei apei din care s'au adăpat vitele ce au dat laptele.

Și atunci nu e de mirare, că schimbând apa cu care se adăpau vitele să se schimbe și gustul untului sau brânzei scoase din laptele lor.

Încă ceva e de însemnat cu privire la acest lucru. Anume, s'a observat că untul făcut din laptele vacilor adăpate cu apă bună și curată, nu numai că e mai bun, decât cel făcut din laptele vacilor adăpate cu apă murdară, dar se și păstrează mai bine și mai mult timp.

Ca încheiere trebuie să spunem tuturilor ce se interesează de sănătatea și folosul ce pot scoate de la vitele lor, că nu trebuie să se lase pe jos nici odată când este vorba de a căuta mijlocul prin care să potă da vitelor lor o apă curată și sănătoasă, nici

chiar când acest fapt le-ar cere o óre-care pierdere de timp, sau vre-o cheltuială.

Pentru a îndeplini toate cerințele, trebuie ca o adăpătoare să aibă o scurgere continuă, să fie curățată în fie-care an cel puțin odată și să fie ast-fel făcută în cât vitele să pótă luă din ea orí de câte orí le este sete, și atunci când beau să nu pótă intră cu picioarele lor în apă căci intrând în apă o tulbură și împreună cu apa beau atunci și mult noroiu și murdării de pè fund.

Spre a împiedecă vitele de a nu intră în adăpătoare, putem aședă de giur împregiurul ei nisce apă-rători sau bariere, cari să fie fòrte apropiate de margine, și așa de înalte ca vita să nu pótă trece peste ele, ci să pótă numai să întindă botul peste ele și să ajungă la apă.

Este bine să se ție sémă de aceste sfaturí, căci ele sunt rezultatul unor observațiuni și stăruințe practice îndelungate, cari apoi au fost confirmate întru totul de sciință.

I. Niculescu
Severin.

Cultura legumelor și a pomilor fructiferi (1).

CIMBRUL și MĂRARUL sunt nisce plante cari au o aromă fòrte plăcută, ceea-ce face a fi întrebuințate mult în bucate. Se înmulțesc prin sémînță care se sémănă pe rězore, cerend ca pámîntul să fie bine lucrat. Mai înainte de a face sémînță, se taie parte din mărar și cimbru, care se face mănúși (legături) și se pune apoi la un loc umbros, spre a se uscá în voie, păstrându-l ast-fel pentru érnă ca să ne servim la trebuință. Restul de plante rémase pe loc, făcend sémînță, se scutură, iar primăvara résar din nou.

CARTOFUL este o plantă de mare folos pentru casa omului. Cultivatorií noștri sáteni ar trebui să semene și să ție mult mai mult la cartofi decât chiar la porumb, căci cartoful fiind o plantă care ține la secetă, ne scapă de lómete pe ast-fel de timpuri lipsite de alte bucate.

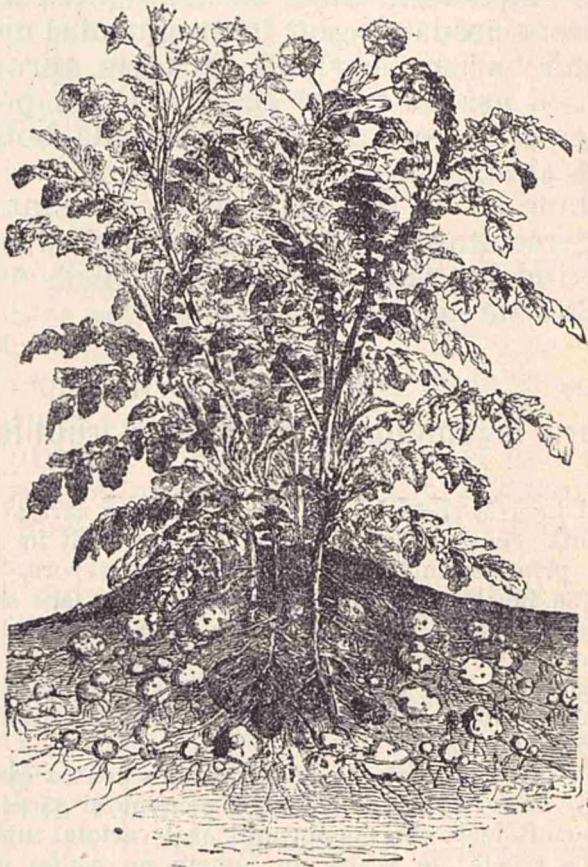
Varietățile de cartofi sunt în numér fòrte mare și pòrtă fie-care varietate mai mult numiri străine, ceea-ce probéză că la noi cultura cartofului e fòrte puțin răspândită, căci de ar fi mai

(1) Veđi No. 28 — 29, 30, 31, 33, 35, 36, 37 și 38.

întinsă și s'ar ocupa mai mulți de dînsa, am fi botezat și noi cartofii cu numiri de ale noastre, românesci.

Unele varietăți sunt mari, altele mici, rotunde, lungărețe; unele cu pielea vînată, altele gălbue, alburii etc; aceste din urmă sunt mai productive și mai căutate. Sunt și varietăți din acelea cari se cultivă pentru hrana vitelor.

Orî-care ar fi varietatea de cartofi, cere un pămînt mai mult nisipos și îngrășat. Prăsierea cartofului se face prin tuberculele lui, fie întreg fie că o tuberculă se taie în mai multe bucăți, căutând ca fie-care bucată să aibă două pînă la trei ochi. Din aceste două feluri de prăsiere, cel mai bun e acela prin tubercule întregi. Al doilea mod de prăsiere (prin bucăți tăete) se în-

Cartofi.

tâmplă de multe ori să nu reușescă, căci bucățile tăete muce-
dînd în pămînt, se strică.

Dacă vom semăna cartofii mici, la recoltă vom adună tot car-
tofi mici, de aceea, dacă vom să avem cartofi mari, trebuie să
alegem și să semnăm tubercule din acele mari și sănătoase. Se-

mănarea tuberculelor se face pe la finele lui Martie în cuiburi, aședate în rînduri, avînd depărtare între ele 50—60 cm., așa ca lujerii după ce vor cresce, să umbrască pămîntul dintre cuiburi. Cuiburile trebuie să aibă o adîncime de 15—20 cm; într'un cuib se pun 5—6 tubercule, orî și mai puține dacă tuberculele sunt mari.

În timpul creșterii, cartofii mai întăiu se prășesc, iar cînd lujerii (cotorele) au crescut, se mușuroesc cuiburile; pe timpuri secețose, mușuroitul e bine să nu se mai facă.

Cînd curpenii (lujerii) înfloresc, ne plimbăm printre cuiburi și rupem tôte florile, căci ele împiedică întru cât-vă creșterea tuberculelor.

Tîmna, sau mai timpuriu, — după cum va fi felul varietății semănată, — recoltăm cartofii, scoțîndu-i din pămînt cu o furcă anume făcută, care să aibă 3—4 cîrne. Obiceiul de a-i scote cu sapa, e cît se pôte de rău, căci cu sapa se taie multe tubercule.

După ce cartofii s'au scos din cuiburi, se lasă o zi sau două pe loc spre a se sori, avînd grijă ca în timpul nopții să-i acoperim cu lujerii lor.

Cartofii odată scoși, se pun spre păstrare în pivniță, orî, dacă n'avem pivniță, îi aședăm în gropi făcute pe un loc uscat și ce-vă ridicat. Fundul și pereții gropii se căptușesc cu un strat de paie după care apoi aședăm cartofii; de asupra cartofilor punem un strat de paie și în urmă pămînt, căutînd ca cu pămîntul pus d'asupra, să bombăm (ridicăm) locul spre a înlătură scurgerea apei în gropă.

SPANACUL cere un pămînt mai mult umed și cît se pôte de gras. Sunt mai multe varietăți, dar dintre tôte, cea mai bună varietate e spanacul cu foile mari și frageți. Se înmulțesc prin sîmînță și se sîmînă cît de timpuriu, chiar în Februarie, dacă timpul ne lasă, de ore-ce spanacul r.u suferă de ger. Pentru a avé în permanență o cultură de spanac pe timpul verei, se sîmînă la fie-care opt sau dece zile, urmărind ast-fel (bine înțeles dacă interesul cere) pînă la începutul lui Octomvrie, cînd se încetază cu sîmînatul. Ultima sîmînătură, care se destinază pentru primăvară, se acoperă cu un strat de gunoiu în grosime de 8—10 cm., iar în primăvara viitoare sîmînatura fiind deja făcută, plantele rêsar de timpuriu.

Spanacul nu iubesc cîldura, de aceea cere a fi udat cît mai des pentru a reuși bine.

LAPTUCA (Marole, salată). Este o plantă care se întrebunțeză la masă cu salată. Cuprinde mai multe varietăți, dintre cari cele mai bune sunt acelea cu foile creți și acelea cu căpățînă. Cere un pămînt gras și ce-vă umed. Se sporesce prin sîmînță care se sîmînă în diferite rînduri pentru a avé plante tinere în tot timpul anului. Dorind a căpăta lăptuci cît de timpuriu, le sîmînăm în rêsadniță.

Pentru sîmînță, e de ajuns a lăsă câte-vă fire din întăia se-

mănătură; acestea crescând, formeză lujerul care înflorește și dă sămînță.

MACRIȘUL. Este o plantă vivace. Se cultivă pentru foile sale cari sunt întrebuințate în bucătărie. Cresce mai în orî-ce fel de pămînt. Inmulțirea se face prin sămînță, care se sămînă în luna Martie pe rîzore, ori pe marginea aleelor (drumurilor). Sămînța rîsare curând și cresce repede.

Macrișul.

Macrișul după trei, patru ani îmbătrînesc; în acest cas se taie trunchiurile cu puțină rădăcină, iar peste puțin timp nu în-târzie a da lăstari noi, întinerind cu chipul acesta recolta.

(Va urma).

Ión E. Mihăescu.

Mijloc pentru a feri de viermi pomii și fructele lor. Agricultorii din Florida spun, că dacă batem cuie în pomi, prin acesta îi ferim atît pe ei, cît și fructele lor în contra viermilor. Un diar din New-York dice, că în fie-care pom trebuie să se bată 6 cuie și adaugă, că prin acest mijloc putem scuti pomii și pomele cu tîtă siguranța în contra viermilor. El explică lucrul așă, că cuiele bătute în pomi, venind în atingere cu suctul, se ruginesc, se oxidéză. Prin ruginirea saŭ oxidațiunea acêsta se forméză amoniac, care pătrunde în tîte părțile arborelui și acestei împrejurări este a se mulțumi apoi, că pomul bătut cu cuie, rîmîne scutit de viermi împreună cu fructele lui.

BUNA CHIVERNISEALĂ

O bună chiverniselă este temelia fericirii și a buneî stării. Ea este indispensabilă și se poate aplica atât în gospodăria mari cât și mici, având aceleași rezultate. Ea ne învață să nu cheltuim nici odată tot cât agonisim, întocmindu-ne lucrurile ast-fel ca cheltuelile nici odată să nu întrecă pe veniturî, pentru că numai așa putem ajunge la un prisos, care la țile negre, adecă când vrënd-nevrënd suntem nevoiți a cheltui mai mult decăt agonisim, ne prinde fôrte bine, că nu suntem nevoiți a face împrumuturi. Trebuie să avem mereu în vedere că cheltuelile ne sunt țilnice și sigure iar veniturile mai rari și nesigure.

Buna chiverniselă aici în România, cu fôrte puține excepțiuni, lipsește aproape cu totul. Atât în masa poporului cât și în clasele de sus, predomină poftele măestrite, între cari locul prim, îl ocupă risipa de bani, pe lux. Când e vorba de această patimă molipsitoare și tot odată fôrte primejdiosă, Românul însă mai uită cheltuind și aceea ce n'are, numai să fie în rând cu altul, căruia, poate prin o mai bună chiverniselă, îi dă mâna să cheltuească mai mult.

Starea de plâns a plugarului nostru mare și mic nu se atribuie numai nepriceperii meșteșugului ci mai mult a neîmpotrivirii pofteilor măestrite cheltuind mai mult decăt câștigă, adecă a relei chiverniseli. Eu cred că cu tôte modestele venituri de astăzi dacă s'ar pune în aplicare economia și chivernisela celor bătrâni în privința stării materiale, am fi cu mult mai departe. Aprope tôtea réua chiverniselă, mai cu sémă a micului nostru plugar, stă în părăsirea industriei casnice în schimbul putregaiurilor străine cari au intrat în cel din urmă bordei și cari ne apropie repede de faliment.

Peste săptămână, trecă mérgă, mai sémână țeranul de astăzi cu cel bêtrân din trecut, dar în Dumineci, sêrbători și mai cu sémă când se întâmplă vre-o nuntă, cređi că e o adevêrată invasiune de cocône și boeri de pe la oraș. Țărănuțele de ađi nu mai sunt cele din trecut. Astăzi pörtă perul frizat ca pe la oraș ornat cu câte 8 — 10 piepteni. Se pörtă în rochiile scumpe, țirguite și cusute la oraș. Jachete scumpe, și mânuși pörtă țarancele de astăzi. Prin vecinătatea noastră au început a purtă și pâlării cu câte 25 — 30 lei bucata și nu mai e așa de mult până le vom vedé și cu voal. Flăcâi, nici ei nu se lasă mai pe jos, purtându-se în căciuli de astragan, paltone și alte haine de postav, cumpêrate iarăși din țirg. Pe ici pe colea au început a se ivi cămășile scrobite și cravatele.

Țăranul nostru plugar ca să facă față acestor cheltueli adoptate iar nici de cum moștenite, trebuie să cheltuiască paralele pe cari plugăria lui nu i le dă, mai cu sémă că ține 5 — 6 copii pe lângă sine la câte-vă pogone de pămînt, cari timp de o jumătate an, adecă din Noemvrie până prin luna lui Maiu numai mănâncă fără nici o trebă, pentru că meșteșugul și industria sunt date străinului, brutăria Grecului, grădinăria Bulgarului, iar «cazna Românului», fiind-că el trebuie să-i ție pe toți. El împrumută până mai are credit, și ar împrumută mereu dacă i-ar da cine-vă,

fără ca să se gândească și la termenul de plată. Dacă i se înfundă, se pune pe o economie foarte neînțeleasă și tot odată foarte dăunătoare. Fata, mama și copiii mai mărunței, chiar și cei de școală, sunt goi și desculți, vind păseri, oue, unt și nu arare-ori se întâmplă că vinde chiar singurul purcel ingrășat pe sēma casei, numai și numai să facă pe placul flăcăului său a fetei. Apoi se pun cu toții pe vegetat, suferind și cei mici din cauza nesocotinței și a relei chiverniseli a celor mari, de-aici apoi degenerarea și marea mortalitate în populațiunea noastră rurală.

Plugarul nostru daca s'ar oprî cu cheltuelile numai aci tot ar mai merge, dar el are și alte cheltueli mai mari de cum ar trebui. Așa sunt botezurile și cumetriile etc., la cari le pune capac nunțile. O nuntă țărănească costă în mediū până la 400 lei, și nici nu-i mirare, că ține mai bine de o săptămână, de aceea numai la doi cârtălăi de lăutari le plătesce până la 60 lei, afară de alte lucruri în obicei. Acuma își pōte face ori și cine o idee despre cheltuelile ce are de suportat un părinte a 5 — 6 copii. Apoi nici nu se mai face într'altă parte a lumei o nuntă a unui plugar cu pâne cumpărată de la brutarul Grec.

Sunt foarte bune îndrumările fiilor de țaran la plugărie, măi cu sēmă că plugăria rațională pe lângă că e cea mai sănătōsă ocupațiune, dar tot odată e și mai bănōsă. Vine numai întreba-rea, că ce plugărie rațională pōte să facă cine-vă pe 1 — 2 sau trei pogōne de loc, căci trebuie să scim, că majoritatea moșnenilor de astăzi, nu moștenesc măi mult (1)? Sunt și o mulțime cari nu moștenesc de loc pămînt. Eū sunt de părere ca toți fiii de plugari cari n'ar moșteni pămînt îndestulător pentru o plugărie rațională să se îndrumeze la meserii, singurele cari îi pot face fericiți. În direcțiunea acesta ar putē forte mult și cu izbândă lucră societățile economice dejă înființate și cari s'ar mai înființa, creând câte un fond din care să se încurajeze industria casnică și să se subvenționeze copiii fără mijlōce, intrați la diferite meșteșuguri. Tot în această direcțiune pot, și chiar ar fi de datoriat preoților și a învățătorilor să lucreze, îndemnând pe țaran pe tōte căile și în tōte ocasiunile, ca numai atâți copii să ție acasă câți cred că se vor ferici în urma zestreī lāsate lor, iar pe cei-lalți să-i dea la meșteșugurile atāt de bănōse cari astăzi sunt aprōpe numai în mâinile străinilor.

De-ar fi plugarul nostru cel măi perfect lucrător și de-ar scē el să scōtă maximul recoltei din pămînt, dacā nu va fi și bun chivernisitor, va fi vecinic lipsit, de unde rezultă, că prima condițiune prin care putem ajunge la bună stare și fericire este fără îndoială «buna chiverniseală».

V. Munteanu

Domnița.

Colica la cai se vindecă cu miere și unt. Topim adegă o cătățime îndestulătoare de miere și o bucățică de unt într'un vas de tinichea de-asupra focului, până când s'au amestecat amândouē bine. După ce s'au rēcit facem un glob cam cât un ou de găină, îl ungem cu uleiū măi fin și-l vîrām cât măi adânc în mațul calului.

(1) Se pōte face o admirabilă plugărie cu pricepere, căci tocmai la a-cēsta trebuie să ajungem ca țaranul din puținul pămînt ce are să producă mult și bun. De alt minteri Ungaria ne pōte fi pildă. (N. R.)

Tot țiganul la mal se 'necă

— Poveste —

Un Țigan avea de cumătru pe un Român foarte bogat și fără copii.

Românul avea în pod o mulțime de slănină, parte afumate, iar o parte numai puțin svîntate.

Țiganul, fiind nevoiaș se puse pe ginduri, cum ar pute să mănce barim o slănină din podul cumătrului.

Planul fiind gata, Țiganul dete din ce în ce tot mai des cu dragostea pe la casa cumătrului, une-ori prefăcându-se că îi dă ajutor în trebile gospodăriei, une-ori căutând de vite, alte-ori de păsări.

Numai atât îi trebuia Țiganului până când câniî Românului îl cunoscea și nu mai dădea la el.

Intr'o sfintă ȃi de sərbătore, iată că Românul cu nevasta se duc la târg, ca să-și cumpere cele trebuitor pentru casă.

Țiganul cum află de plecarea lor, îndată, amando, cătră séră la podul cumătrului.

Pândind ca să nu-l vadă nimeni, tuști, în pod, șterpelesce o slănină de cele mari, și tiva să iasă repede pe pörtă cu slănina în spate.

Dar când la pörtă, numai iată că și cumătru sosesc de la târg.

Țiganul incremeni de odată cu slănina în spate.

Însă iute făcându-și planul, eși înaintea Românului ȃicând.

«Auleo cumetre! te rog primesce-mi slănina asta ca să se afume în podul d-tale și pe urmă mi-i da-o iară; căci la bordeiul meu o mănâncă dancii totă și apoi nu am unde s'o afum, că bordeiul meu nu are pod precum are casa d-tale.

Românul însă fiind supărat de la tîrg, ȃise; «Haide, plcă de aice cu slănină-ți cu tot!»

— Vaî de mine, cumetre! da de ce nu primesci slănina mea să se afume în pod, ca și a d-tale?

— Haide fugi de aice, Țigane, cu slănina ta, și lasă-mă în pace, că am eu destule grijă, n'am să mai îngrijesc acum și de slănina ta.»

Bietul Țigan nu mai putea de bucurie și n'așteptă ca să-î mai dică odată, ci o tui repede spre casă cu slănină în spate.

Până s'ajungē însă la bordeile Țiganilor, trebuiă să trecă o gărlă mare, repede, turbure și furiōsă, pe o punte înaltă și cam îngustă.

Până acolo se innoptase de tot.

Din nisce nourī mari, negri și fōrte groși fulgeră, trăsniă și tună îngrozitor, ba începuse încă și a plouă.

El întâiū stătū puțin la capētul punții și se gândi, temēndu-se să nu cadă cu slănină în baltă.

Dar orī de câte-orī fulgeră, el socotēla își făcea: «Dumnedeū va lumină și eū voi scăpă»

Intrând pe punte, de câte-orī fulgeră el tot înainte pășiă, și dicea:

— Auleo, Dómneo!! de-ī mai lumină și-ī mai lumină, eū o bucată de slănină și oiū da.

Și de câte-orī fulgeră, Țiganul pe punte tot câte un pas făcea, dicēnd mereū:

— Auleo Dómneo!! de-ī mai lumină și-ī mai lumină, eū o bucată de slănină și-oiū mai da.

Tot așa dicēnd, pășiă înainte și ajunsese aprōpe la cel-alt capēt al punții, când de odată fulgeră și după fulger urmēză un tunet îngrozitor. Țiganul, zărind malul aprōpe, atunci dice:

— Auleo Dómneo!! orī îi mai lumină, orī nu-ī mai lumină, dar eū slănină nu și-oiū da.

De bucurie păși mai iute, călcă greșit, pe o știrbitură a punții și atunci, huștiuliuc, se rēstōrnă de pe punte, rostogolindu-se în apă cu slănină cu tot.

Slănină se duse pe cea gărlă mare și lată. Țiganul eră cât p'aci să se inece, să piară și el.

Intâmplarea însă făcū că un Român, cu carul cu boi, să fie tocmai prin apropiere. El întinse Țiganului o prăjină și-l scăpă din apă, ca vai de capul lui. Iar de atunci a rēmas vorba că: «Tot Țiganul la mal se 'necă».

Vasile Ionescu.

Alungarea șōrecilor se face ușor cu terpentină. Muiăm câte-va bucățele de pânză în terpentină și le punem în bortele lor său în locurile, unde umblă. Cum nu pot suferi mirosul de terpentină, părăsesc locul acela. Terpentina trebuie înoită tot din 2 în 2 săptămâni.

O scrisoare d-lui Ión Niculescu, Preşedintele societăţii industriale «Curtea de Argeş» din Bucureşti.

Domnule Preşedinte,

Fiul meu, Filionică I. Vălsănescu, fost elev al societăţii d-v. «Curtea de Argeş» din Bucureşti, specializat mai mulţi ani în ramura de tinichigerie, primind *în dar de la societate, sculele necesare meseriei sale* şi stabilindu-se cu atelierul de tinichigerie aci în oraşul nostru «Curtea de Argeş», mă simt dator ca părinte, a aduce mulţumirile mele sincere onorabilei societăţi ce presidaţi, pentru laudabila şi patriotica sa faptă ce a săvârşit şi săvârşesce continuu, fără sgomot, pentru toţi fiilii de Români, pe cari dînsa îi specialisează în diferitele ramuri de meşteşuguri manuale şi apoi îi înzestră cu scule ca pe fiilii ei proprii, trimiţându-i maeştrii desăvârşiţi în localitatea lor, întocmai ca pe nisce adevăraţi apostoli, ca să propage meseriile în ţară, singurul mijloc prin care se pôte pune stavilă *funcţionarismului şi biurocratismului împovărător de budget.*

Cu această ocasiune, ţin a vă arăta, d-le Preşedinte, că până la venirea fiului meu, Filionică, ca tinichigiu, în oraşul nostru «Curtea de Argeş», am avut aci ca specialist în această ramură, timp de peste 20 de ani, pe d-l Maer Friş, care după ce s'a instalat aci fiul meu, ca tinichigiu, d-l Maer Friş ne-a părăsit oraşul, şi-a ridicat atelierul, nevasta şi copiii şi s'a mutat în Bucureşti.

Acum de curând am aflat că dînsul vrea să plece la America, din cauza crizei şi a lipsei de lucru, nu din cauza persecuţiei Românilor, după cum spun duşmanii ţării!

Vă rog a fi mijlocitorul mulţumirilor mele, către toţi membrii Societăţii «Curtea de Argeş» din Bucureşti.

Cu stimă, Ión Vălsănescu.

Ajutor de Primar în oraşul «Curtea de Argeş».

INFORMAȚIUNI

M. S. Regele a dăruit muzeului etnografic de la şosea, următoarele obiecte: Sabia purtată de M. Sa la 1856 şi care i-a fost dată de tatăl său Principele de Hohenzollern, la eşirea din şcoala militară. — Sabia românească din 1866, purtând armele românesci, capul de bou şi vulturul român, model Cuza Vodă, prima sabie românească, pe care M. Sa a încins'o ca Suveran. — În fine mantaua de uniformă românească de general, mare ținută, aceea pe care M. Sa a purtat'o în ziua în care a primit la gara din Bucureşti pe împăratul Alexandru al II-lea.

* * *

Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerciului şi Domeniilor

(Direcțiunea Agriculturii), vinde prin licitațiune publică cantitatea de aproximativ 60—120 vagoane grâu recolta fermei model din a. c.

Grâul este din varietatea «grâu roșu și grâu bălan bătrân.

Licitațiunile vor avea loc în ziua de 23 Iulie ora 10^{1/2}, a. m. la Ministerul Agriculturii, Direcțiunea agriculturii și la

Prefectura de Romanați,

Prefectura de Doljiu,

Prefectura de Braila, și

Prefectura de Covurlui.

Eșantiónele se pot vedea în ziua de licitațiune în localurile indicate mai sus și la ferma Studina (gara Frăsinet).

Condițiunile de vânzare sunt cele ce urmează:

1) Marfa se vinde dată odată prin vînturătoare simplă.

2) Ea se predă în sacii cumpărătorului loco-ferma Studina care este la o depărtare de gara Frăsinet de 5 kilometri și se găsește legată cu Studina de calea ferată Frăsinet, prin șoseua județenă.

3) Termenul total de predare de la confirmarea prețului eșit la licitațiune este de o lună de zile.

4) Prețul se înțelege pe vagon.

5) Plata urmează să fie făcută succesiv cu predarea și prin recipise de consemnare sau valori reale depuse în mâinile administrațiunii locale sub luare de dovadă.

6) Garanția pentru a fi admis la licitațiune trebuie să fie de cel puțin 10% din valoarea totală a mărfii vîndute și ea rămâne în păstrarea Ministerului până la complecta predare.

7) Dacă după 10 zile de la comunicarea confirmării, prețul eșit la licitațiune adjudecatarul nu se presintă și nu începe ridicarea mărfii sau nu o ridică în total în termenul de o lună acordat, perde garanția depusă în favoarea Ministerului și Ministerul își rezervă dreptul să vîndă în comptul său marfa, ținându-l responsabil pentru diferența de preț.

Aceste condițiuni însă nu pot avea loc în cazul când cumpărătorul primesce marfa în fermă și o plătesce integral în termenul fixat, rămânând a o transporta la gară când va găsi conveniența. În acest din urmă caz însă, administrațiunea fermei nu mai răspunde absolut de nici o pierdere, ce ar pute surveni mărfii aflate în fermă care poate rămâne fără nici o plată în buna pază și îngrijire a cumpărătorului în cel mult trei luni de zile.

8) Licitațiunea se va ține cu oferte inchise, iar plicurile conținând ofertele și garanția se vor predă în ziua și ora indicată pentru ținerea licitațiunilor.

9) Art. 68—79 din legea comptabilității generale a statului sunt obligatorii.

Ministerul Agriculturii, Industriei, Comerțului și Domeniilor a decis ca și în anul curent fermele model să vîndă direct celor interesați cantitățile dorite de semințe agricole.

Se poate cumpăra de la ferma Studina și începînd de la 100 kgr. în sus semințele arătate mai jos și cu prețurile notate în drept:

Rapița Collza și Parapluie cu 20 lei hectolitru;

Orz de toamnă cu 1.400 lei vagonul;

Orzoică Imperială și Hana cu 1.400 lei vagonul.

Grâu roșu » » 1.400 » »

» bălan » » 1.400 » »

Prețurile de mai sus se înțeleg pentru cantități mai mici de 5.000 kgr. De la 5.000—10.000 kgr. prețurile se vor reduce la va-gon cu:

200 lei	pentru	orzul de toamnă;
200 »	»	ovëzul Handebeker;
200 »	»	orzóicã;
100 »	»	grâu.

Semințele vor fi bine triolate și predate la gara Frășinet în sacii cumpărătorilor.

Pentru ori-ce cerere doritorii sunt avertați a lua informațiuni direct de la ferma Studina (gara Frășinet), de cantitățile disponibile în fie-care moment pentru vânzare.

Plata se va face direct Ad-ției fermei Studina, prin mandate poștale, scrisori de valóre și recipise de consemnare.

Probele se trimet după cerere.

Administrațiunea fermei nu pöte reține nici o cantitate de semințe fără a fi plătită anticipat și nu răspunde de nici o comandă făcută, de cât din momentul ce i s'a confirmat cumpërarea și 'i s'a trimes și valórea produsului cumpërat.

Administrațiunea fermei treptat cu vânzarea face și expedițiunile la adresele indicate.

La timp se va publicã și semințele ce vor fi de vânzare la ferma Laza.

Păsëri vindecătore de rãni

Despre unele speciï de păsëri se spune, cã posedã o minunată cunoștință a regulilor fundamentale ale chirurgiei. Sitarii, prepelițele și câte-va alte nëmuri de păsëri, se pricep surprindător de bine, ca să-și vindece unele rãni,

Un naturalist frances istorisese, cã numeroși sitari împușcați de el, aveau pe corp rãni cicatrizate, iar unele rãni neînchise. Aceste rãni erau bandajate cu fulgi smulși tot din penele acelei păsëri. Când sitarul e rãnit ușor și pöte scãpã el scöte fulgiï cu ciocul sãu cel lung, și îi aședã binișor pe ranã.

S'au vedut cazuri, când aceste păsëri și-au pus pe rãni un fel de plasture din pene. S'au gãsit altele, cu ósele rupte dar fórte bine bandajate. * . *

Societãți Económice la sate.

În comuna Perieți jud Ialomița prin stãruința învëj. locali și cu concursul d-lui Poenaru Bordea, în ziua de 25 Martie a. c., s'au pus bazele societãții: «Viitorul Perieților» cu 90 membrii fondatori și un capital de 500 lei.

* * *

Din inițiativa învëțătorului diriginte al școlei din com. Laza, jud Vaslui, d-l Ion Bãbușianu, în ziua de 27 Ianuarie a. c., s'au pus bazele societãții: «Progresul», cu 50 membrii.

* * *

În comuna Calvinî, jud. Buzêu, din inițiativa unui comitet, s'a   pus în ziua de 27 Decembrie 1901, bazele societății Principele Carol. Până în prezent s'a   și făcut împrumuturi la 2 sătenî.

La 31 Martie 1902, în comuna Găiceana, s'a   pus bazele societății de economie: «Banca populară», cu 80 membrii. Președinte de onoare a fost ales d-l D. A. Sturdza.

DE LA SATE

Societatea de economie «Șomuzul» din Bașarabi-Sucéva, și-a serbat la 19 Maiu a. c. un an de viață.

Preotul C. Matasă, casierul Societății, a vorbit despre importanța și foloșele economiei. Apoi s'a arătat bilanțul Societății, care, din 13 membrii, a ajuns la 64, cu un capital de 5.212,41.

D-l Argeș, șeful stației Bașarabi, propune înființarea unui hambar pentru produse.

În ziua de 21 Aprilie. a. c., în comuna Pârșcoveni, jud. Romanați, necesit nd o radicală reparațiune a bisericii parohiale locale, un mare număr de enoriași, după eșirea de la biserică,   subscris 1.000 lei. Spre a pute str nge suma necesară, s'a format un comitet.

Teatru la sate.

În s ra zilei de 5 Maiu a. c., s'a dat în cătunul Dobrovățul-Ruși, jud. Vasluiu, o reprezentațiune teatrală, de către elevii școlii din Ruși, sub conducerea  nvățatorului Ion Vasiliu.

La început s'a   cântat diferite imnuri, s'a   recitat mai multe anecdote; apoi s'a jucat piesa «Isprava».

Reprezentațiunea s'a terminat prin cuv n'area ocașională a  nvățatorului I. Vasiliu, vorbind despre însemnătatea teatrului sătesc și aduc nd laude d-lui I. Kalinderu pentru sprijinul ce-l dă bisericii și școlii.

MULȚUMIRI

Sub-scrișul, învățator diriginte al școlii din com. Cleja (Bacău), exprim sentimentele mele de adincă recunoștință următoarelor persoane:

D mnei și d-lui N. Dragoianu, proprietari în localitate, pentru că   făcut cu cheltuiala d-tor o fântână, în ograda școlii, care a costat 230 lei; Părintelui Grațian Carpati, care a oferit un bon de 100 lei pentru cantina școlară, a deșus 100 lei ca fond filantropic pentru elevii săraci și a procurat o perdea și 3 costume pentru teatrul sătesc școlar, cari   costat 15 lei; d-nei și d-lui I. Grigoriu, revisor școlar; Părintelui Grațian Carpati, d mnelor Savel, Grințescu, Broșteanu și d-rei M. Vasiliu, institutore; d-lor N. Bibiri, institutor și director; D. Broșteanu, institutor în Bacău și A. Antonovici, șeful stației Faraoni, pentru binevoitorul concurs oferit cu ocașiunea serbării școlare date de sub-scrișul la 25 Maiu a. c., în folosul cantinei.

D. Mihăilescu.

STE A U A

Societatea *Steaua* are de scop a lucra pentru intinderea invetaturii in popor, prin tiparirea si raspandirea de scrieri si publicatii morale, patriotice si de folos practic, si pentru impiedecarea prin tote mijlocele legiuite, a raspandirii de scrieri si publicatii imorale, sau cu tendinte contrarii statului si ideii nationale romane.

Cotisatia este de cel putin doi lei pe an, iar pentru invetatori, preoti rurali si sateni, de cel puțin un leu pe an. Fie-care membru este indatorat ca, in cel d'intaiau an dupa primirea sa, sa faca a se primi in Societate cel puțin alti doi membri noi.

Cererile de inscriere, insoțite de cotisatia pe un an, se pot adresa d-lui *Petru Gârbovicenu*, strada Sf. Ecaterina, Bucuresti.

Comitetul. *Președinte*, Ioan Kainderu, *membru al Academiei Române.* — *Vice-președinte*, Sava Șomănescu, *mare proprietar, fost senator.* — *Administrator și casier delegat*, Petru Gârboviceanu, *Administrator al Casei Sf. Bisericii Autocefale Ortodoxe Române, director al Șc. Normale a Societății pentru învățatura poporului român;* — *Secretar*, Const. Banu, *profesor secundar și inspector școlar* — *Membru*, Spiru C. Haret, *Ministru, profesor Univers.*; I. Dimitrescu Procop., *senator și Primar al Capitalei*; M. Vadescu, *deputat, profesor universitar*; Cristu S. Negoescu, *profesor secundar*; Dim. Cecropid, *institutor, președinte al Societății corpului didactic primar.* — *Censori*. Const. Alimăneșteanu, *inginer de mine*; Preotul econom Const. Ionescu, *profesor secundar*; Const. Alexandrescu, *revisor școlar*

Membru înscris și cotisațiunii plătite (Urmare).

Stoleru Ana, (Talpa), 1 leu; Teodorescu Gh. N., (Uricheni) 1 leu; Dobra Gh., (Uscați), 1 leu; Teodorescu Grig. I., (Borlesci), 1 leu; Crețu, Iesci I., (Costișa), 1 leu; Ciupercă C., (Măstăcan), 1 leu; Roșescu I., preot, (Măstăcan), 1 leu; Popovici Gh., (Rădiu), 1 leu; Silvas Gh. N., (Rosnov), 1 leu; Popovici Gh. (Silișteea) 1 leu; Dornenu At., (Socea Căndesci) 1 leu; Preotu Gh. S., (Tăslău) 1 leu. Lazu Cleopatra, inst., (Piatra-Nemțu) 2 lei; Gavrilescu Eleonora, (Vadur), 1 leu; Manoliu Elena, inst. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Isăcescu C., inst. (Piatra-Nemțu), 2 lei; Gheorghiu Al. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Cancicov Aurelia, inst. (Piatra-Nemțu) 1 leu; Ștefănescu Penelopa, inst. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Vasiliu T. A. (Piatra-Nemțu) 2 lei; Baciul A., (Măstăcan), 1 leu; Parteni C., inst. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Vrancenu C., inst. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Anastasiu A., inst. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Pantazi T. M., inst. (Piatra-Nemțu) 1 leu; Cancicov A., inst. (Piatra-Nemțu), 1 leu; Rădulescu Vasile, inst. (Piatra-Nemțu), 2 lei; Romanescu D., preot (Piatra-Nemțu) 1 leu; Zamvel D., inst. (Tg. Nemțu), 2 lei; Nicolescu Andrei, primar (Păcureți-Prahova), 1 leu; Gh. Coronă, inv. (Coroiu-Călugăreni), 1 leu; Nicolae Grințescu, inv. (Galul), 1 leu; Popișteanu Ionescu D. (Buzău), 2 lei; Gândintă C. G., (Cățina-Buzău), 1 leu; Stroescu I. Niță. (Pătele-Berca-Buzău), 1 leu; Jugănarul Nicolae, (Cărpiniștea-Buzău), 1 leu; Kirileanu Teodorescu Simion, (Zorleni Tutova), 1 leu; Năsturescu Costache, (Zorleni-Tutova) 1 leu; Michail Dumitru, (Zorleni Tutova), 1 leu. Tenea C., preot (Zorleni-Tutova), 1 leu; Stoleriu N., (Zorleni-Tutova), 1,50 bani; Lupescu, M., (Zorleni-Tutova), 4 lei; Maria Mușică (Zămbresca) 1 leu; Preda Marinescu, (Ciolănesci din Děl), 1 leu; Georgescu N., (Netoții de jos) 1 leu.

Numărul membrilor înscrisi cu începerea anului al II (1902) al societății, e de 840; iar numărul banilor încasați de la aceștia și de la vechii membrii, e de 2.574 lei și 20 bani.

(Va urma în No. viitor).

GRĂDINA PREOTUL ILIE

Biserica Cotroceni, București.

Arbori fructiferi, Arbori pentru șosele, Arbori altoiți de ornament, Arbusti, Plante urcătoare, Brađi, Pini austriaci Thuia și altele. Stupii, Trandafiri, etc.

A eșit de sub tipar în editura librăriei Sfetea, str. Lipscani No. 96, Gospodăria rurală, ediția 2-a, lucrată după programa școlilor normale și seminare, cu mai multe figurii în text, de V. S. Moga.

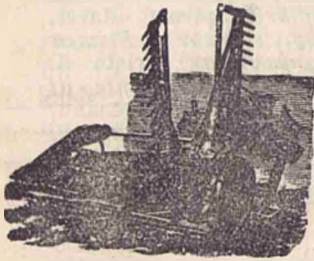
De vânzare la editor. Prețul 3 lei.

SOCIETATE ÎN COMANDITA WEIL, JOSEPH & Co.

București

Strada Smărdan No. 7, (Cassa Zerlendi).

Recomandă d-ilor agricultori *mașine și unelte agricole și industriale, de ori-ce fel, s. e.:* Locomobile, Treerătoare, Pluguri întregi de oțel, Batoze de porumb, cu abur și manuale, mori pe postament de lemn și fer, pietre franceze originale garantate de la „La Ferté sous Jouarre, (Franța)“, etc. etc., din cele mai renumite fabrici pe cari le reprezintă, și în condițiuni cât se poate de favorabile pentru d-nii cumpărători.

La cas de necesitate, a se cere oferte și catalog ilustrat, care se trimete gratis și franco.

Condițiuni de plată avantajoase.

Garanție pentru material solid și buna funcțiune.

Singurul care vinde eștin!

Magasinul la toate sezoanele, Calea Victoriei, 29 (lingă Poliție).

Umbreluțe! Umbreluțe! Umbreluțe!

albe, culori și negre

Cu prețuri mai eștin ca la fabrică, precum: Lei 4,95, 5,95, 6,95, 7,95, 9,95, 11,95, 14,95.

Zilnic noutăți în Bluze de mătase, cu Lei 7,95, 8,95, 10,95, 12,95, 14,95.

Raion de Lingerie, pentru dame și bărbați cu prețuri fabuloase de eștin.

Gulere, prima calitate duz. Lei 4,95, 5,95, și 7,95.

Bogat asortiment de Ciorapi pentru dame, bărbați și copii. Mari cantități de Broderii cu prețuri excepțional de eștin.

Noș! Noș! Noș!

Cereși Corsetul Hygeia cu prețul de Lei 6,95 și 7,95.

Tafta glacé negre și culori, prima calitate Lei 2,50 Mtr.

Jupóne! Jupóne! Jupóne!

de mătase din Nauçong cu dantele fine, Lei 15, 18, 25.

Șifóne prima calitate: Lei 12,95, 13,95, 14,95.

Mănuși glacé fine, negre și culori, Lei 2,50 perechea.

Rupendu-se la încercare se schimbă.

Magasinul „La toate Sezoanele“

Calea Victoriei 27 București.

5%
Cupon de reducere pentru cititorii Albinei.

Cititorii revistei vor avé un scăđemint de 5% din prețurile însemnate, prezentând cuponul.